

[Formanden.]

tingets bibliotek. Til at indtræde i det nævnte tilsyn i stedet for Lysholt Hansen har vedkommende gruppe udpeget *Kolbjørn*, som herefter er valgt.

Det er meddelt mig, at *Ninn-Hansen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om midlertidig ændring af loven om tilskud til de offentlige veje m. fl. lovforslag. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Ninn-Hansen* har vedkommende gruppe udpeget *Vestergaard Poulsen*, som herefter er valgt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme og forslag til lov om landinspektørvirksomhed.

Landbrugsministeriet nedsatte i 1959 en kommission — matrikelkommissionen — med den opgave at undersøge og afgive indstilling med hensyn til tilrettelæggelsen af fremtidige fornyelses- og suppleringsarbejder vedrørende matriklen samt med hensyn til mulighederne for en forenkling såvel i udførelsen af større offentligretlige sager som for registreringen i matriklens dokumenter af matrikulære forandringer.

Denne kommission har den 10. november 1962 afgivet første del af sin betænkning, og i kommissionen har der været enighed om at foreslå de nu foreliggende lovforslag.

Forslaget til lov om ændring i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme tilsigter en forenkling af ekspeditionen i udstykningssager og har bl. a. til hensigt at modvirke, at den stigende offentlige kontrol med udstykningssagerne forøger ekspeditionstiden væsentligt. Det er med henblik herpå foreslået, at det pålægges de privat praktiserende landinspektører at indhente alle foreskrevne tilladelser og dispensationer fra vedkommende myndigheder, inden udstykningssagerne indsendes til landbrugsministeriets matrikel-direktorat, således at centraladministrationen lettes for en del af det arbejde, den i dag har med at høre lokale myndigheder over udstykningssagerne. Forespørgslerne

fra landinspektørerne kan eventuelt fremsendes samtidig til forskellige myndigheder, og i det hele vil sagernes ekspedition herved kunne tilrettelægges mere hensigtsmæssigt. Ved den foreslåede ordning vil der ikke blive lagt nogen bestemmende myndighed ud til de praktiserende landinspektører, men deres ansvar for udstykningssagernes rette ekspedition vil blive øget.

Som noget nyt indeholder forslaget en bestemmelse om, at udstykning i almindelighed kan nægtes, når parceller ønskes udstykket til en anvendelse, som ikke kan godkendes af en eller flere af vedkommende myndigheder. Der tænkes her i første række på de myndigheder, der forestår administrationen af bygge-, vej-, skov-, naturfrednings- og sandflugtslovgivning, men også andre myndigheder som f. eks. sundheds- og vandløbsmyndigheder kan komme ind i billedet. Man har ment, at det er et rimeligt hensyn til parcelkøbere i en udstykningssag, at der allerede på udstykningstidspunktet skabes klarhed over mulighederne for at anvende parcellerne som ønsket. Jeg kan hertil bemærke, at det ikke med denne bestemmelse er hensigten at hindre udstykning, hvor der ikke tilsigtes nogen ændring i parcellernes tilstand eller udnyttelse.

Af foreslåede ændringer, som ikke i det væsentlige er af teknisk eller redaktionel karakter, kan jeg endvidere fremhæve, at det som følge af den almindelige prisudvikling er foreslået, at den nugældende værdigrænse for overførsel af arealer ved skel-forandring ændres fra 500 kr. til 1.000 kr.

Forslaget til lov om landinspektørvirksomhed har til formål at lægge reglerne for landinspektørvirksomhed i fastere rammer og gøre det muligt at skride ind mod landinspektører, der udviser forsømmelighed i deres virksomhed.

De senere års lovgivning — og her tænkes navnlig på love som vejbestyrelsesloven, landsbyggeloven og naturfredningsloven — har bevirket, at udstykningssager i mange tilfælde er komplicerede forretninger, og landinspektørernes ansvar er blevet stærkt forøget såvel i forholdet til klienterne som til de offentlige myndigheder. Bestemmelsen i den foreslåede ændrede udstykningssag-lov øger yderligere dette ansvar.

Betingelserne for at opnå beskikkelse som

[Landbrugsministeren.]

landinspektør er i hovedsagen de samme, som hidtil har været fastsat for at opnå kongelig bestalling. Når den kongelige bestalling foreslås afløst af en ordning, hvor beskikkelse meddeles af landbrugsministeren, er det, fordi man har ment, at en sådan ordning er mere i overensstemmelse med lovgivningen på lignende områder og også bedre sammenfaldende med lovforslagets bestemmelser i øvrigt.

Et af matrikelkommissionens hovedsynspunkter har været, at det er ønskeligt og formålstjenligt at bevare den private landinspektørstand. Ifølge den nugældende udstykningslov er landinspektører eneberettigede til at udføre de til udstykning, omdeling og skelforandring fornødne arbejder og endvidere til at lede jordboniteringsforretninger, fastslå og afmærke skel og forestå egentlige skelsætningsforretninger, og i kommissionen har der været enighed om, at matrikulære arbejder fortsat bør forbeholdes praktiserende landinspektører. Dog er der åbnet mulighed for, at kommuner og luftfotoselskaber el. lign., når særlige forhold taler derfor, kan få tilladelse til at lade visse matrikulære arbejder udføre af landinspektører, der er ansat i den pågældende institution eller virksomhed. I øvrigt fremhæves, at en landinspektør, der ved tjensteforhold er tilknyttet en enkelt person, en erhvervsvirksomhed eller en institution, betragtes som praktiserende landinspektør, når han tillige driver landinspektørvirksomhed helt eller delvis for egen regning.

Det har til tider været kritiseret, at landinspektører kan udstykke arealer, hvori de selv er økonomisk interesseret, og ved den foreslåede § 5 tilsigtes at hindre forhold af denne art. Det er min opfattelse, at de foreslåede habilitetskrav vil være af værdi med henblik på at sikre landinspektørernes uafhængighed ved udførelsen af matrikulære arbejder.

Med hensyn til lovforslagets straffebestemmelser og de foreslåede bestemmelser om et landinspektørnævn, der kan virke som disciplinarmyndighed over de praktiserende landinspektører, vil jeg gerne bemærke, at forslagene herom, der fremsættes med tilslutning af Den danske Landinspektørforening, må ses i forbindelse med det øgede ansvar og de forøgede arbejdsopgaver

— til dels af offentligretlig karakter — der pålægges landinspektørerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til den udførlige redegørelse i matrikelkommissionens betænkning samt til lovforslagenes bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslagene til det høje folketings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om opførelse af et statshospital i Thorshavn.

Med fremsættelsen af dette lovforslag skulle vi være nået til slutstenen i den udbygning af det færøske sygehusvæsen, som har fundet sted i årene efter den anden verdenskrig.

Begyndelsen blev gjort med opførelsen af et sygehus i Tverå, efterfulgtes af en omfattende udvidelse og modernisering af sygehuset i Klaksvig og er indtil i dag videreført med den meget betydelige udvidelse af Dronning Alexandrines hospital i Thorshavn, som påbegyndtes i finansåret 1961-62, og som vil strække sig over endnu nogle år.

Til udvidelse og modernisering af sidstnævnte sygehus er der af finansudvalget givet tilslutning til at anvende godt og vel 18 mill. kroner, hvoraf halvdelen ydes som statstilskud og resten som lån.

Forslaget om opførelse af et statshospital i Thorshavn tilsigter selvfølgelig i første række at tilvejebringe rimelige behandlingsmuligheder for sindslidende og åndssvage på Færøerne; men tilvejebringelsen af det hospitalskompleks, som lovforslaget omhandler, er desuden en absolut forudsætning for, at det moderniserede og udvidede Dronning Alexandrines hospital kan komme til at fungere, idet adskillige af de til statshospitalet knyttede bygninger, installationer og anlæg skal være fælles for de to hospitaler.

Tanken om opførelse af en psykiatrisk behandlingsinstitution på Færøerne er af gammel dato. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger blev der allerede i trediverne påbegyndt et vist planlægningsarbejde i så henseende, men krigen lagde sig hindrende i vejen for disse planers realisation.

Mangelen på et statshospital på Færøerne har betydet en uhyre belastning for sindslidende fra denne del af landet. De er stadig væk henvist til at foretage den lange